

č. 11.354.

Legionáři. — Zaměstnanci veřejní: * Zruší-li příslušné ministerstvo (§ 14 zák. č. 462/1919 Sb.) obsazení vyhrazeného místa nelegionářem z důvodu, že konkursní lhůta byla určena kratší 4 neděl (čl. 13 vl. nař. č. 151/1920 Sb.), je povinno odůvodnit, proč za náležité neuznává důvody, které obsazovací úřad pro zkrácení konkursní lhůty uvedl.

(Nález ze dne 13. června 1934 č. 11.909.)

Věc: Město Mladá Boleslav proti ministerstvu vnitra o obsazení místa nelegionářem.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 29. ledna 1932 vydalo min. vnitra toto rozhodnutí: »Obecní zastupitelstvo v M. obsadilo v zasedání z 22. července 1931 místo zřízence u městského úřadu nelegionářem Václavem K. a místo školníka na státním gymnasiu nelegionářem Josefem L. Ke stížnosti legionáře Antonína R. prohlašuje min. vnitra podle § 14 zák. č. 462/1919 Sb. obsazení jednoho z těchto míst za neplatné a nařizuje, aby jeden z uchazečů nelegionářů, jemuž místo toto bylo propůjčeno, do 4 neděl od doručení tohoto rozhodnutí byl propuštěn a to z následujících důvodů: Podle § 4 zák. č. 462/1919 Sb. jsou legionářům vyhrazena všechna místa sluhů a dohlížitelů (dozorců) do výše 50%. Úřad, jemuž přísluší právo obsazovací, jest povinen zamýšlené obsazení místa veřejně vyhlásiti, zpraviti o něm mno (kancelář čsl. legií) a vyměřiti přiměřenou lhůtu k podání žádosti (§ 9 cit. zák.). Povinné vyhlášení místa má se státi v Úředním listě republiky čsl. a lhůta k podání žádostí nemá býti zásadně kratší 4 neděl ode dne vyhlášení (čl. 13 vl. nař. č. 151/1920 Sb.). Obec, obsazujíc zmíněná místa, hlásila sice konkurs mno (kancelář čsl. legií) a uveřejnila ho též v č. 108 Úředního listu republiky čsl., jenž vyšel dne 9. května 1931, avšak se lhůtou ku podání žádosti toliko do 30. května 1931, čímž zkrátila neoprávněně v neprospěch uchazečů předepsanou lhůtu k podání žádosti. Min. vnitra muselo proto vzhledem k ustanovení § 14 cit. zák. obsazení místa toho prohlásiti za neplatné a naříditi, aby jeden z ustanovených nelegionářů byl propuštěn. Vzhledem k tomu pak, že obec nedostála již formálním předpisům zákona, nemuselo se min. vnitra zabývatí otázkou, zda obecní zastupitelstvo nemuselo přihlížeti k žádosti legionářů z důvodu, že nevyhověli konkursním podmínkám.«

Proti tomuto výměru jest podána stížnost, o níž nss uvážil toto:

Nezákonnost spatřuje stížnost vtom, že žal. úřad prohlásil obsazení jednoho místa nelegionářem za neplatné pro nedodržení 4 nedělní lhůty konkursní, ačkoliv stěžující si obec za použití kratší lhůty u kanceláře

čsl. legií žádala a žádost odůvodnila a tato kancelář proti použití kratší lhůty ničeho nenamítala, vady řízení pak spatřuje stížnost v tom, že žal. úřad na tyto okolnosti vůbec nehleděl a ani nenaznačil, proč k okolnostem těm nehleděl, čímž znemožnil, aby se obec proti případným důvodům před nss-em bránila.

Nss uznal stížnost důvodnou.

Podle § 9 zák. č. 462/1919 Sb., když má býti obsazováno nějaké místo uvedené v § 4 a 5 tohoto zák. (legionářům vyhrazené nebo při němž přísluší legionářům přednost), jest úřad, ústav nebo závod, jemuž přísluší právo obsazovací, povinen místo veřejně vyhlásiti, vyměřiti průměrnou lhůtu k podání žádosti a zpravit o něm mno. Podle čl. 13 vl. nař. č. 151/1920 Sb. mno (kancelář čsl. legií) vyhlásí podle okolností tato místa v časopise »Čsl. legionář« s udáním lhůty konkursní, která zásadně nebude kratší 4 neděl ode dne vyhlášení. Kratší lhůtu, ne však pod 14 dní, musí úřady, ústavy nebo závody místa zadávající vždy náležitě odůvodniti. Povinné veřejné vyhlášení míst děje se Úředním listem.

Z ustanovení těchto plyne, že lhůta 4nedělní jest sice zásadou, že však jest přípustno lhůtu tuto zkrátiti až na 14 dní, ovšem třeba toto zkrácení odůvodniti. Podle nař. rozhodnutí činila konkursní lhůta v daném případě 21 dní, tedy více než 14 dní, byla tedy tato lhůta přípustna, bylo třeba jen toto zkrácení odůvodniti. Ze správních spisů plyne, že stěžující si obec toto zkrácení odůvodnila a to tím, že místa obě byla uprázdněna, jedno pensionováním, druhé úmrtím a že v zájmu služby bylo by nutno je s urychlením obsaditi. Kdo o tom rozhoduje, zda zkrácení lhůty konkursní jest odůvodněno, případně zda důvody úřadem obsazovacím jsou dostatečné, není ani v zák. ani ve vl. nař. výslovně řečeno.

Není však pochyby, že k tomuto rozhodování není oprávněna kancelář čsl. legií, neboť jí jen dlužno místa hlásiti a jí jest na vůli ponecháno konkursní vyhlášku ve vlastním časopisu uveřejniti s udáním lhůty konkursní úřadem obsazovacím stanovené. Proto okolnost, že tato kancelář proti zkrácené lhůtě nic nenamítala, ještě neznamená, že zkrácení lhůty bylo dostatečně odůvodněno. Nezbyvá, než že o důvodnosti zkrácení lhůty rozhoduje min., jemuž podléhá úřad obsazovací, neboť tento úřad jest podle § 14 zák. č. 462/1919 Sb. povinen prohlásiti obsazení místa nelegionářem za neplatné, jestliže bylo obsazeno proti ustanovením tohoto zákona.

Byl tedy tento úřad — v daném případě min. vnitra — povinen, když zjistil, že lhůta 4nedělní nebyla dodržena, vyšetřiti, proč nebyla dodržena, případně byly-li důvody úřadem obsazovacím uvedené dostatečné. Žal. úřad zjistiv, že 4nedělní lhůta nebyla dodržena, nezabýval se vůbec otázkou, proč lhůta ta nebyla dodržena. Žal. úřad prostě prohlásil lhůtu 21denní za neoprávněné zkrácení v neprospěch uchazečů, neudal však, proč toto zkrácení považuje za neoprávněné, jmenovitě proč neuznává důvody stěžující si obcí pro zkrácení lhůty uvedené za dostatečné. Tímto opomenutím však ztížil žal. úřad obci obranu a také nss-u znemožnil zkoumati zákonitost nař. rozhodnutí. Trpí tedy nař. rozhodnutí vadou podstatnou a poněvadž vada tato způsobena nesprávným názorem žal. úřadu, že lhůta 4nedělní musí za každých okolností býti dodržena, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.